

GRADSKA ŽELEZNICA

KOLATERALNA KORIST

Razvoj gradske železnice jedan je od najboljih načina da se delimično reši problem saobraćaja u glavnom gradu: za modernizaciju ovog vida masovnog prevoza iz gradskog budžeta biće izdvojeno 110 miliona evra, a gradski železnički saobraćaj će "ući" u jedinstven tarifni sistem javnog gradskog prevoza

FOTOGRAFIJE: A. ANĐIĆ

Gradonačelnik Beograda Dragan Đilas i generalni direktor Železnica Srbije Milovan Marković potpisali su u petak 5. juna, u Skupštini grada, Protokol o saradnji za unapređenje javnog železničkog prevoza u Beogradu. Grad i Železnice će udružiti sredstva, kapacitete i dobru volju u razvoj javnog železničkog prevoza putnika na teritoriji glavnog grada i njegovog integrisanja u sistem javnog gradskog prevoza, što podrazumeva remont postojećih i nabavku novih lokomotiva i vagona, kao i unapređenje železničke infrastrukture neophodne za obavljanje ovog prevoza.

“Pre oko godinu dana, iz drugog pokušaja uspeali smo da se prevezemo Beovozom od Vukovog spomenika do Resnika za dvadesetak minuta. Tada sam rekao da će jedan od prioriteta grada u narednom periodu biti razvoj gradske železnice, jer zahvaljujući tome možemo da rešimo jedan deo problema u saobraćaju u vrlo kratkom roku. U proteklom periodu razvili smo vrlo detaljan projekat gradske železnice, sa preciznim rokovima i jasnim investicijama. Železnica je veliki potencijal i izuzetno značajna za Beograd, a mogućnost da neko, primera radi, iz Zemuna stigne za petnaest minuta u centar grada nema konkurenciju. Ulaganjima u gradsku železnicu i u perspektivi metroom i mostovima koje ćemo izgraditi, moći ćemo delimično da rešimo problem saobraćaja. Kažem delimično jer i sami građani moraju da shvate da automobil nije najbolje prevozno sredstvo za dolazak u centar grada”, rekao je po potpisivanju Protokola gradonačelnik Dragan Đilas. “Unapređivanje javnog železničkog prevoza u Beogradu jedan je od najvažnijih projekata u naredne tri godine. Beograd će u železničku infrastrukturu uložiti oko trideset miliona evra, a zahvaljujući kreditu Evropske banke za obnovu i razvoj kupiće i 20 novih elektromotornih garnitura.”

“Potpisivanje Protokola i buduća saradnja sa Gradom za naše preduzeće su izuzetno značajni, jer su Železnice Srbije vrlo zainteresovane da železnički saobraćaj bude što kvali-

Tri faze razvoja Beovoza

tetniji. Prateći ugovori će biti vrlo brzo potpisani, a protokol predviđa i osnivanje zajedničkog preduzeća koje će se starati o realizaciji obaveza. Srpske železnice u punoj meri su spremne da sve svoje obaveze iz protokola izvrše kvalitetno i u predviđenim rokovima”, rekao je ovim povodom generalni direktor Železnica Srbije Milovan Marković. Kako je objasnio, u naredne četiri godine biće obnovljena železnička infrastruktura, rekonstruisani postojeći i izgrađeni novi putni prelazi i stanične zgrade, a sredstvima Grada finansiran remont devet elektromotornih garnitura za funkcionisanje Beovoza, dok se zahvaljujući međunarodnim kredi-

**Proširenje mreže:
Beovoz i gradonačelnik
Dragan Đilas na
železničkoj stanici
Vukov spomenik**

tima ne obezbediti 20 novih kompozicija. "Potpisivanjem Protokola pokazali smo da saradnjom železnice sa lokalnom upravom, u ovom slučaju Gradom Beogradom, mogu da se ostvare značajni rezultati u interesu svih građana. Zato će nam ovaj pozitivan primer biti najbolji put da slične efekte ostvarimo i u drugim regionima širom Srbije", istakao je Marković.

PODI – STANI

Ideja o izgradnji gradske železnice nije nova: kao mnogo toga što (još) nije izgrađeno u Beogradu, planirana je sedamdesetih godina prošlog veka kao deo Beogradskog metroa – regionalni metro sa četiri linije koje bi povezivale Obrenovac sa Zrenjaninom, Rumu sa Požarevcem, Pančevo sa Mladenovcem i Novi Sad sa Smederevom, a prolazile bi ispod centra Beograda trasom koja se delom poklapala sa trasom Beogradskog železničkog čvora čija je izgradnja, za razliku od metroa, ipak bila započeta. Probijena su četiri tunela: Vračarski, Senjački, Dedinjski i Bežanijski, ukupne dužine 25 kilometara, da bi se gradnja na neko vreme zauzavila, pa opet pokrenula... i tako do danas.

Gradska železnica je, u stvari, kolateralna korist podi – stani sudbine Železničkog čvora: prve tri elektromotorne garniture u sistemu Gradske železnice Beovoz počele su da saobraćaju 1992. godine. Sistem je obuhvatao tri kraka na području Grada i to od Prokopa do Batajnice, glavne stanice u Pančevu i Resnika. Središte ovog sistema bilo je u stanici Beograd centar, gde se i danas nalazi operativni odsek Beovoza. Otvaranjem stajališta Vukov spomenik 1995. naizgled je ostvarena ideja da se putnici iz prigradskih naselja Beograda prevezu efikasnije u centar grada. Međutim, predviđeni polasci vozova na svakih 45 do 90 minuta, a u periodu najgušćeg saobraćaja 30 minuta, bio je slaba alternativa autobuskom saobraćaju. U nekoliko navrata je bilo pokušaja da se Gradska železnica, takva kakva je, uprili-

či nameni, ali sa slabim uspehom: iz ovog ili onog razloga često vozova uopšte nije ni bilo bez obzira na vozni red, pa se neretko, zbog "ispadanja" kompozicija iz saobraćaja, uzaludno čekalo na stanicama.

JEDAN, DVA, TRI

Ukupna dužina trasa koje će biti obuhvaćene aktuelnim projektom je 176 kilometara, ukupne investicije, koje podrazumevaju nabavku elektromotornih garnitura i ulaganja u prugu i stajališta, iznose oko 109 miliona evra, a čitav projekat biće realizovan u tri faze.

U prvoj fazi predviđena je realizacija dve linije: od Batajnice do Pančevačkog mosta i od stanice Beograd centar preko Rakovice do Resnika ukupne dužine 40 kilometara, biće remontovano devet i kupljeno pet novih garnitura elektromotornih vozova, a moraće i da se poprave oštećene deonice pruge i izgrade tri stajališta – u Batajnici, Zemun Polju i Altini. Kada za godinu, najviše dve sve bude završeno, vozovi će polaziti na svakih 15 minuta, a putovanje prvom linijom trajaće 35, a drugom svega 15 minuta.

U drugoj fazi, čija je realizacija planirana za dve godine nakon završetka prve faze, predviđene su takođe dve linije: produžetak prve linije od Pančevačkog mosta do Krnjače i produžetak druge od Rakovice do Ripnja, čime će Gradska železnica dobiti novih 16 kilometara pruge. Za tu priliku biće nabavljeno još pet novih garnitura vozova, biće izgrađen drugi kolosek od Pančevačkog mosta do Krnjače i sve drugo što bude potrebno.

I najзад, u trećoj fazi, koja će trajati naredne dve godine, planirane su još tri linije kao nastavak linije broj 2: od Resnika preko Lazarevca do Lajkovca, zatim od Resnika do Mladenovca i od Rakovice do Umčara, sve zajedno 120 kilometara pruge, biće kupljeno još novih garnitura itd. Na tim linijama vozovi će saobraćati na svaki sat, a putovanje će trajati zavisno od linije, između 55 i 60 minuta. ×

Univerzijada kao spoj sporta, kulture, politike i druženja: Radmila Hrustanović, pomoćnica gradonačelnika Beograda

Beograd je svet ... *because I love it*

“U gostima su nam bili studenti, obrazovani mladi ljudi koji će možda ostati u sportu, ali koji znaju ko su bili Nikola Tesla i Milutin Milanković. Mi znamo da će oni biti dobri promoteri Beograda i Srbije”

Najmanje deset hiljada mladih iz cele Srbije prvu polovinu jula provelo je u Beogradu, ovaj put ne raspušteno na beogradskim splavovima (mada je i toga bilo), već radno. Reč je o volonterima na Univerzijadi 2009. koji su se, prema rečima pomoćnice gradonačelnika Beograda Radmile Hrustanović, članice Izvršnog komiteta Univerzijade, pokazali više nego uspešnim. “Osim domaćih, bilo je volontera iz Republike Srpske i okolnih zemalja. Oni su napravili fantastičnu atmosferu, a nekima od njih poverili smo veoma ozbiljne poslove. Volonterizam mladih na javnim manifestacijama prvi put smo isprobali prošle godine za vreme Evrovizije, a već za neke naredne događaje možemo da računamo sa ozbiljnim i iskusnim volonterima.”

“VREME”: Činilo se da je Univerzijada ogroman zalogaj za Beograd i Srbiju, što zbog krize, što zbog pristupa u rešavanju problema. Kakvi su vaši utisci kao članice Izvršnog komiteta te manifestacije?

RADMILA HRUSTANOVIĆ: Kada smo pre nešto više od četiri godine u Insbruku dobili organizaciju Univerzijade 2009. pokojni Nenad Bogdanović i mi ostali nismo bili svesni u kakav smo posao ušli. Univerzijade su uvek državni projekti. Podsetiću vas da je iza Univerzijade u Zagrebu stala čitava Jugoslavija, a Zagreb je posle toga postao velegrad zahvaljujući izgrađenoj infrastrukturi. U velikoj Kini je najpre 2001. godine u Pekingu bila Univerzijada (iza koje je stala cela država), a zatim se sedam godina kasnije održala Olimpijada, najveće svetsko sportsko takmičenje. Posle Pekinga Univerzijada je održana u Bangkoku, Izmiru, sada kod nas, a sledeća Univerzijada 2011. biće održana u kineskom gradu Šendenu, gradu po broju stanovnika maltene duplo većem od Srbije.

Činilo se kao da je država Srbija zalutala u to veliko društvo. To je bio ogroman zalogaj za Beograd, kasno smo krenuli i imali smo velikih problema oko organizacije Univerzijade. Od avgusta prošle godine uspeli smo ozbiljnim radom i zajedničkim snagama u saradnji sa ostalim gradovima da završimo posao: smanjili smo broj sportova, smanjili smo troškove sa 200 i kusur miliona na 50-60 miliona, svaki dinar smo šest puta obrnuli...

Dobili smo sve komplimente za ceremoniju otvaranja Univerzijade, koju smo skratili time što smo je faktički smestili u zatvoren prostor Beogradske arene. Propisom je predviđeno da se ceremonija otvaranja dešava na nekom stadionu, ali to nam je bilo veoma skupo. Ubedili smo FISU da nam odobre Arenu za otvaranje, ali smo zato koridor od Belvila do Arene kojim su sportisti prolazili iskoristili za predstavljanje i kontakt za ljudima.

Šta je Beograd dobio time što je održana Univerzijada?

Shvatili smo da je Univerzijada veliki državni projekat, nije ovo bilo pitanje samo Beograda. Univerzijada nije samo sport, to je spoj sporta, kulture, politike, druženja i otvaranja Srbije prema svetu. Retko imate priliku da dovedete 10.000 ljudi sa svih kontinenata i pokažete im Beograd. Govorili smo “Beograd je svet”, ali nismo očekivali da će baš ceo svet u Beograd doći. Slika o Beogradu u svetu, pogotovo ona iz devedesetih, bila je ružna, a sada su gosti Univerzijade bili prijatno iznenađeni boravkom u lepom, civilizovanom gradu. To su studenti, obrazovani mladi ljudi koji će možda ostati u sportu, ali koji znaju ko su bili Nikola Tesla i Milutin Milanković. Mi znamo da će oni biti dobri promoteri Beograda i Srbije i potrudili smo se da ih što više informišemo o tome gde su došli i ko smo mi. Grad Beograd je uložio u izgradnju novih bulevara, novog osvetljenja, rekonstrukciju sportskih centara... Imali smo krizni štab formiran na inicijativu gradonačelnika i naša gradska preduzeća radila su u tri smene da bi sve bilo na vreme gotovo. Upregli smo sve kapacitete u saobraćaju, a Beograđani su imali puno razumevanja.

Malu pometnju izazvale su i soknice gospodina Kilijena, predsednika FISU-a, za čije je pranje platio jedan evro, što se njemu učinilo skupo. Da li je to bila šala ili kritika?

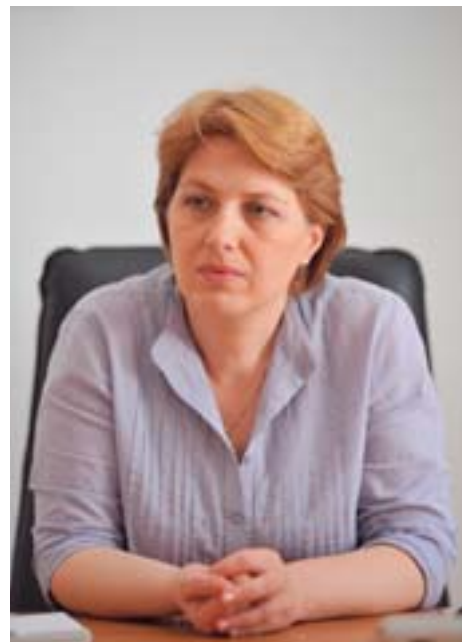
Delovalo je kao da se šali, jer se radi o velikom projektu i ozbiljnim radovima. Ako je to bio jedini problem u funkcionisanju Univerzijade, konstatovali smo da zapravo problema nema. Razni zvaničnici iz Pekinga rekli su da nikad nigde nisu bili tako smešteni kao u beogradskom Univerzitetском naselju. Dnevno se u EXPO centru serviralo 40.000 obroka, ukupno 600.000. Za sistem bezbednosti bili su odgovorni Ministarstvo odbrane (zaduženo za VMA i pružanje zdravstvenih usluga) i Ministarstvo policije...

Kako su Beograd i Srbija bili predstavljeni mladim sportistima, kao modema ili kao tradicionalna zemlja, odnosno grad?

Pripremili smo kulturni program kako bismo predstavili srpsku istoriju i tradiciju, Srbiju danas i Srbiju u budućnosti. Svake večeri se u Univerzitetском selu dešavao kulturni program, a na svečanom otvaranju održana je baletska predstava *Ko to tamo peva* Duška Kovačevića i Vokija Kostića. Potrudili smo se da se neke manifestacije BELEF-a poklope sa Univerzijadom, pa je jedan deo tih događaja održan u Belvilu, bila su dešavanja na Beogradskoj tvrđavi, a na Adi Ciganliji se pod šatorom predstavilo 30-40 zemalja učesnica pod konceptom “Ada je svet”. Gosti Univerzijade imali su priliku da se upoznaju sa istorijatom Beograda na osam svetskih jezika u otvorenim autobusima, koji su imali redovne svakodnevne polaske.

Istorijska i topografska karika

“Projekat Most na Kalemegdanu, koji povezuje Tvrđavu sa šetalištem na Savi, počeo je kao umetnički, ali mi nećemo dopustiti da se to završi tek tako jer je to najprirodnija i najbliža komunikacija sa Donjim gradom”

Budući izgled Kule Nebojša i Ivana Lučić Teodosić, direktorka JP Beogradska tvrđava

Nekoliko značajnih najava u proteklom periodu došlo je sa Kalemegdanske tvrđave. Prva je konzervacija Kule Nebojše, a druga je mogućnost da bi u nekoj bliskoj budućnosti pešak namernik od kalemegdanskog Pobjednika do obale reke mogao da se spusti spiralnom stazom ili liftom. Radni naslov: Most na Kalemegdanu.

Ono što je sasvim izvesno jeste obnova zapuštene Kule Nebojše, budući da je grčki predsednik Karolos Papuljas prilikom zvanične posete Srbiji obišao Kulu i najavio je da će grčka vlada obezbediti donaciju od 1,34 miliona evra za projekat revitalizacije i konzervacije tog srednjovekovnog objekta izgrađenog sredinom XV veka, priobalnog bedema i restauraciju vodene kapije. Nakon rekonstrukcije Kula Nebojša postaće izložbeni prostor za nekoliko tematskih postavki o Prvom srpskom ustanku, Beogradu pod turskom vlašću, ali i o čuvenom grčkom pesniku, revolucionaru i borcu za slobodu Rigi od Fere, koji je ubijen u toj tamnici krajem juna 1798. godine.

U projektu učestvuju Grad Beograd, Evropski centar za vizantijske i postvizantijske spomenike iz Soluna i JP “Beogradska tvrđava”, čija direktorka Ivana Lučić-Teodosić napominje da se o ovom projektu pregovara od 2004. godine. “Avgusta 2008. potpisan je ugovor sa Gradom Beogradom, koji je preneo obaveze projektovanja i izvođenja radova na JP ‘Beogradska tvrđava’. Projektant je Republički zavod za zaštitu spomenika kulture koji je nadležan za ovo kulturno dobro od izuzetnog značaja za Srbiju.”

Kula Nebojša imaće četiri etaže sa određenom izložbenom postavkom na svakom nivou, koje zapravo neće biti prave muzejske postavke, već replike i video-projekcije. “Donji nivo Kule biće posvećen istorijatu ovog objekta,

koja u originalnom obliku nije izgledala ovako. Nije moguće rekonstruisati Kulu kao srednjovekovni objekat zato što je tokom vekova ona menjala izgled. Treći nivo zauzimaće Memorijal Rige od Fere i za tu postavku zadušeni su grčki stručnjaci, koji će raditi u saradnji sa našim istoričarima. Trudićemo se da ispričamo što uzbudljiviju priču današnjim generacijama, odnosno da im približimo prošlu epohu. Drugi deo priobalnog bedema biće pretvoren u multifunkcionalnu salu gde će se održavati izložbe, prezentacije i seminari.” Projektom revitalizacije bedema otvaraju se mogućnosti pojavljivanja “velikih korisnih prostora”, kako ih naziva direktorka, koji mogu biti pretvoreni u poslovne ili prostore neke druge namene. “Nameravamo da i sa kazamatima napravimo nešto slično, ideja je da se naprave umetničke radionice i radionice starih zanata.”

MOST NA KALEMEGDANU: Mnogo toga još se planira, a jedna od najinteresantnijih poduhvata jeste Most na Kalemegdanu. Od jula 2008. srpski vajar Mrđan Bajić i britanski vajar Ričard Dikon rade zajedno na projektu pešačkog mosta na Beogradskoj tvrđavi, ideji koja je nastala dve godine ranije. Most će povezivati ovo istorijsko mesto preko prometne ulice, Bulevara vojvode Bojovića, sa šetalištem na obali Save. “Taj projekat je počeo kao umetnički, a mi nećemo dopustiti da se to završi tek tako, jer je to najprirodnija i najbliža komunikacija sa Donjim gradom”, kaže direktorka Tvrđave. Pešačka staza na mostu biće spiralnog oblika, a za one koji ne žele da hodaju predviđen je lift od obale reke do višeg nivoa staze. “...Istorijska i topografska karika. Gest otvaranja. Petlja koja može tu razdelnicu ležerno da poveže. ... Prelaz preko granice odvojenosti jezgra velikog urbanog grada (koga more loše uspomene) od velikih reka koje stižu iz daljina”, piše Ričard Dikon. ×

Manje poznata izletišta u okolini Beograda

Jezero Pariguz

S obzirom na to da su Avala, Košutnjak, Ada Ciganlija najposećenija izletišta u Beogradu i da se o sadržajima koje pružaju izletnicima zna gotovo sve, nudimo vam mali vodič kroz manje poznate letnje oaze na periferiji Beograda

“Da je letovanje dobro, imali bi ga i Japanci. Trebalo je da Jugoslavija bude dovedena do ivice građanskog rata, pa da shvatimo koliko je bolje i lepše godišnji odmor – kad već moramo – provesti u ‘mestu prebivališta’, kako se to zvanično zove. Sanjajući cele godine smaragdno more, polugole Švabice i zubaca na gradele, ne vidimo u kakvim lepim gradovima živimo. Beograd je, na primer, prepun lepim ženama i sjajnih ljudi; treba ih samo potražiti.” Ovako je pre 18 godina (15. 7. 1991. godine, “Vreme” broj 38) u rubrici “Vreme uživanja” pisao Miloš Vasić u tekstu pod nazivom “Letovanje u Beogradu”. Za neke Beograđane će letovanje u Beogradu biti aktuelno i ovog leta, s tim da ovog puta uzrok za to, srećom, nije građanski rat, nego svetska ekonomska kriza.

Osim lepih žena i sjajnih ljudi Beograd je pun mesta na koja se može pobeći i uživati – samo ih treba potražiti. U predgrađu prestonice svako može da pronađe mesto za izlet, odmor, rekreaciju ili da provede dan obilazeći spomenike i znamenitosti. S obzirom na to da su Avala, Košutnjak, Ada Ciganlija najposećenija izletišta u Beogradu i da se o sadržajima koje pružaju izletnicima zna gotovo sve, nudimo vam mali vodič kroz manje poznate letnje oaze na periferiji Beograda.

Bojčinska šuma se nalazi u donjem Sremu, u rejonu Obedske bare, a pripada najmlađoj beogradskoj opštini Surčin. Leži između tri sela, Boljevac, Progara i Ašanje, i prostire se na 672 hektara. Bojčinska šuma je močvarna šuma i pod zaštitom je države. Šuma je bogata hrastom, grabom i lipom. Zastupljeni su i topola, dren, zova i divlja ruža. U jednom delu šume raste srećuš, a u proleće se može pronaći obilje šumskih jagoda. Od divljih životinja koje slobodno lutaju šumom šetači mogu naići na zečeve i srndaće. Izvesnu neprijatnost svakako izaziva veliki broj insekata, od kojih su najbrojniji i najdosadniji – komarci. Bojčinsko kulturno leto otvoreno je početkom maja, a prvi koncert na letnjoj pozornici imala je operna diva Jadranka Jovanović. Ta manifestacija će se održavati svakog vikenda do kraja septembra. Javno preduzeće za kulturu i turizam opštine Surčin organizovaće više od 40 priredbi. Pored letnje pozornice nalazi se restoran “Bojčinska koleba”, neobičan ugostiteljski objekat koji čine sremačke “svinjske kuće” pokrivene trskom iz davnih zaboravljenih vremena. Posle ručka gostima je na raspolaganju vožnja fijakerom kroz šumu. Nedaleko od restorana izgrađeni su i torovi gde su smeštene mangulice.

Šuma Obrenovački zabran udaljena je oko 30 kilometara od Beograda i nalazi se pored Obrenovca a delom izlazi na reke Kolubaru i Savu. Zabran je omiljeno izletište Obrenovčana. Izolovano od gradske vreve i asfalta predstavlja idealno mesto za uživanje u prirodi. Od parkinga kod obrenovačkog bazena šetalištem, sa odmorištima pored puta namenjenim izletnicima koji vole ručak u prirodi, posle nešto manje od dva kilometra dolazi se do kupališta na Savi. Iako ne postoji zvanična sezona kupanja niti svi neophodni infrastrukturni objekti, a prilazi vodi su tek delimično uređeni, veliki broj Obrenovčana čitavo leto provede ne obali Save. Sem opuštanja u prirodi i kupanja, Zabran nudi i mogućnosti za rekreaciju – pre nekoliko godina kroz zabransku šumu izgrađena je trim staza. Trim staza je duga 1480 metara, dok je na rastojanju od oko 100 metara raspoređeno 14 stanica za različite vežbe. Ovaj vid rekreacije utiče na poboljšanje srčane i disajne funkcije organizma, na razvijanje koordinacije, orijentacije, okretnosti, opšte izdržljivosti, na pravilno držanje tela, na snagu mišića i pokretljivost zglobova. Od aprila 2005. godine u Zabranu postoji streličarski teren i to je za sada jedini teren takve vrste u Srbiji. Članovi streličarskog kluba "Odisej" su godinu dana ranije započeli izgradnju ravnjem terena, izgradnjom zaštitnog bedema i sejanjem trave. U Zabranu tokom cele godine radi nekoliko ugostiteljskih objekata, od kojih su dva restorana izgrađena tik uz Savu, a svoje goste ima i splav na samom obodu šume. Inženjer Zoran Crnomarković u Zabran svraća makar jednom nedeljno, bez obzira na vremenske uslove i godišnje doba. "U Zabran dolazim odavno, od malena. Razlog je uvek – uživanje. Uostalom, ovde su dolazili pametniji i mnogo viđeniji, iz istog razloga. Recimo, da Zabran ume da priča, otkrio bi kakvu je riblju čorbu spremao Mika Alas ili kakvu su kafu pili knez Mihailo Obrenović i Anastas Jovanović. Da je bilo sreće, Zabran bi bio srpski Vindzor. Ovako, ostao je mesto za provincijsku dokolicu na lepom delu Save", kaže Crnomarković.

Pariguz je veštačko jezero u naselju Resnik, izgrađeno krajem osamdesetih godina prošlog veka. Jezero je dugačko 700 a široko 120 metara. Nekada je tuda proticao potok, ali je zbog čestih poplava podignuta brana i napravljeno je jezero. Legenda kaže da je ovaj kraj dobio ime Pariguz još u Karadordevo vreme, nakon jedne uspešne zasede koju su Srbi priredili Turcima. Turci su u tom okršaju izvukli deblji kraj i dobili poprilično sačme u donji deo leđa, pa otuda i takvo ime kraja. Upućeni kažu da se nekada na jezeru moglo kupati, ali nemarom ljudi voda je danas bakteriološki neispravna, pa su najčešći posetioци jezera ribolovci. Jezero je bogato ribom, a na njegovim obalama žive divlje patke i druge ptice. Na jezeru se često održavaju razne manifestacije. Glavni problem s kojim se izletnici na Pariguzu susreću je smeće, zato što još nisu postavljene kantice i gradska čistoća odatle ne odnosi otpatke. Problem su i otpadne vode nekolicine okolnih kuća koje se izlivaju u jezero. Pre nekog vremena najavljivano je sređivanje jezera i izgradnja sportsko-rekreativnog centra, ali i biciklističke staze Rakovica–Resnik–Avala, koja bi išla obalom Topčiderske reke i prolazila preko Pariguzu.

VREME >> 16/07/2009

Trim staza u Zabranu

Bojčinska šuma: Bojčinska koleba i vožnja fijakerom

OD SEPTEMBRA LOGOPEDI U SVIM VRTIĆIMA

Kako bi se kod dece u vrtićima pravovremeno uočila odstupanja u razvoju govorno-jezičkih funkcija i primenili adekvatni tretmani, sve predškolske ustanove u Beogradu od 15. septembra imaju logopede. Do sada su ove stručnjake imale predškolske ustanove na Voždovcu, Zvezdari, Čukarici, u Obrenovcu i Mladenovcu, a odnedavno i u Novom Beogradu. Poslednje ispitivanje u voždovačkoj Predškolskoj ustanovi "Čika Jova Zmaj" u kome je učestvovalo 1146 dece, pokazalo je da su kod mališana najčešća artikulaciona odstupanja, to jest odstupanja u izgovoru glasova koja variraju u zavisnosti od uzrasta dece. Kod mališana srednje grupe tih odstupanja ima u 56 odsto slučajeva, kod starijih grupa u 45 odsto, a kod dece predškolskog uzrasta u 32 odsto slučajeva.

POSTAVLJENO PRVO RECIKLAŽNO OSTRVO

JKP "Gradska čistoća" je u Gandijevoj ulici u Novom Beogradu otvorila prvo reciklažno ostrvo na teritoriji grada u okviru projekta primarne separacije i reciklaže otpada. Istovremeno, na još 38 lokacija u gradu počelo je postavljanje ovakvih ostrva. Svako reciklažno ostrvo ima tri tipska kontejnera (o čemu smo pisali u prošlom broju), za odlaganje papira, metala i plastike (PET ambalaža), a radi lakšeg snalaženja građana, kontejneri su različite boje: zeleni za papir, plavi za metal i narandžasti kontejneri za PET ambalažu. Otpad iz ovih kontejnera uklanjaće se uz pomoć kamiona za bočni utovar smeća, koji će ga prevoziti dalje do lokacija na kojima će biti obrađivan.

SAOBRAĆAJNI RED U KNEZ MIHAILOVOJ ULICI

Sekretarijat za saobraćaj uz pomoć Parking servisa i "Beogradputa", započeo je postavljanje saobraćajnih znakova i fizičkih prepreka koje treba da onemoguće neovlašćen ulazak vozila u Knez Mihailovu ulicu. Da bi se sprečilo parkiranje u ovoj pešačkoj zoni, do sada je postavljeno četrdesetak betonskih žardinjera, 170 fiksnih stubića i 40 vertikalnih saobraćajnih znakova. Na prilazima Knez Mihailovoj ulici do kraja godine biće postavljeni tzv. potapajući stubići, koji će se po potrebi spuštati kako bi pojedine kategorije vozila ipak mogle da uđu u zaštićenu zonu. Potapajućim stubićima će se upravljati iz kontrolne sobe Parking servisa uz pomoć video-nadzora i daljinskog upravljanja. Dostavna vozila u ovu zonu moći će da uđu i izađu u periodu od ponoći do devet časova, kada će stubići biti podignuti. Stanari ovog dela grada u zaštićenu zonu moći će vozilima da uđu jedino u slučaju selidbe, ali će im i za to biti potrebne dozvole Sekretarijata za saobraćaj.

GRAD FINANSIRA OSAM PROJEKATA IZ OBLASTI DEČJE ZAŠTITE

U toku ove godine iz gradskog budžeta finansiraće se osam projekata društvenih i nevladinih organizacija iz oblasti dečje zaštite. Komisija za izbor projekata razmotrila je 23 projekta dostavljena na konkurs i odlučila da se, u celosti ili delimično, finansiraju programi Humanitarnog centra "Rom", Savetovišta protiv nasilja u porodici, Predškolske ustanove "Mašana", Udruženja medicinskih sestara predškolskih ustanova Beograda, Udruženja vaspitača Beograda, Dečjeg romskog humanitarnog centra "Vlaški Rom", Udruženja za edukaciju grupa i pojedinaca i Republičkog udruženja za pomoć osobama sa autizmom. "U programima će učestvovati romska deca mlađeg i predškolskog uzrasta, deca i majke koji borave u Sigurnoj kući, roditelji mališana jasnog uzrasta, deca koja borave u beogradskim vrtićima, kao i mališani sa posebnim potrebama i autizmom. Za realizaciju ovih programa iz gradskog budžeta izdvojeno je 3.300.000 dinara", rekla je Ljiljana Jovčić, sekretar za dečju zaštitu.

UREĐENO ŠETALIŠTE NA BEDEMU KOD BLOKOVA 45 I 70

Građani Beograda mogu nesmetano da koriste šetalište na bedemu kod novobeogradskih blokova 45 i 70 i uživaju u šetnji pored reke – JKP "Zelenilo Beograd" uklonilo je sa šetališta zaštitne stubiće koji su onemogućavali vozače da automobile parkiraju ispred splavova. Prilazi bedemu obezbeđeni su duplim kolskim ivičnjacima, koje automobilski točkovi ne mogu da pređu, a na pojedinim mestima, gde to nije bilo moguće, postavljeni su i zaštitni stubići. Tako su u ulici Omladinskih brigada postavljeni kolski ivičnjaci u dužini od 50, u Gandijevoj 350, a u Ivana Ribara 200 metara. U Gandijevoj ulici postavljeno je 12 zaštitnih stubića, kao i dve montažne rampe i kućica sa čuvarom, koji će samo u određenom periodu puštati dostavna vozila da priđu splavovima. Šetalište na bedemu je na ovaj način postalo potpuno prohodno za šetače, a obeleženom stazom sada mogu bez zaustavljanja da prolaze i biciklisti.

PTICA ROBOT NA VRAČARU

Ptica robot za reciklažu limenki, postavljen ispred opštinske zgrade na Vračaru, nadomak Kalenić pijace, obraća se zbunjenim prolaznicima tvrdeći da je gladan. "Je l' imaš limenku? Gladan sam, njam, njam...", otvara kljun, odnosno kljunove postavljene na različitim visinama. Kada prolaznik priđe na blizinu od dva metra, ptica robot ga animira govornom porukom, zatim se aktivira svetleći tekst, otvara se kljun i tada se ubacuje konzerva, a potom prolaznik dobija tiket – zahvalnicu, koja će u dogleđno vreme omogućavati određene popuste za kupovinu ulaznica ili korišćenje usluga.

Predsednik opštine Branimir Kuzmanović, povodom početka rada prvog robota koji reciklira limenke, rekao je da nije slučajno što je ta ptica sletela ispred opštine Vračar, jer je to još jedan projekat koji je opština uspešno realizovala u oblasti zaštite životne sredine. "U zaštiti životne sredine sprovedimo poznatu ekološku maksimu 'Misli globalno, deluj lokalno', tako da je opština Vračar već kupila hibridno vozilo, donela strategiju upravljanja otpadom i gradi prvu solamu elektranu, a sada je prva u Srbiji finansirala izradu i postavljanje ptice robota." Koordinator ovog projekta Zorana Smiljanić naglašava da je ptica robot proizvod "hand made in Serbia", a autorka koncepta i total dizajna ptice robota Biljana Vicković zahvalila se inženjerima i saradnicima Elektrotehničkog fakulteta na podršci u realizaciji ove ideje.

VREME

Copyright © 1997–2005 Vreme

PDF izdanje razvili: Saša Marković i Ivan Hrašovec

obrada: Marjana Hrašovec